Vše, co jste chtěli i nechtěli vědět o akreditacích kurzů v kynologii

„Jsou vaše kurzy akreditované?“ Tento článek není jen podrobnou a poctivou odpovědí na tuto otázku, ale také si klade za cíl vysvětlit, co akreditace je, jaký je její smysl a za jakých okolností a pro koho je vlastně důležitá. Zaměříme se přitom na akreditace udělované státními orgány. A právě jejich smyslem s dovolením začneme:

Kde se vzala, tu se vzala akreditace

Považujeme za samozřejmé, že stát vytváří podmínky pro poskytování zdravotní péče, vzdělávání a sociálních služeb a stanovuje pravidla jejich fungování. A i když se nám to nemusí líbit, neobejde se to bez fungující veřejné správy s armádou úředníků. Položili jste si někdy otázku, co zásadním způsobem ovlivňuje kvalitu těchto služeb a hladké fungování státního aparátu? Odpověď je nasnadě. Je to odbornost lidí, kteří nám tyto služby poskytují: lékařů, učitelů, sociálních pracovníků a úředníků.

Stát proto **stanovuje u vybraných profesí povinnost se vzdělávat a určuje pravidla takového vzdělávání.** Zejména **v případě zdravotníků, pedagogických pracovníků, sociálních pracovníků, pracovníků v sociálních službách a úředníků obcí a krajů**[1] **využívá systém akreditací.** Absolvování akreditovaného kurzu bývá podmínkou získání nové kvalifikace nebo specializace. U některých profesí slouží akreditované kurzy také k doložení povinného průběžného vzdělávání. Akreditace jsou však jen jedním z nástrojů, který k zajištění profesního vzdělávání veřejná správa využívá. Například bezpečnostní sbory a armáda mají vlastní systém odborné přípravy[2]. Ve zdravotnictví navíc působí také profesní komory[3].

Z toho vyplývá, že **státní akreditaci nelze získat pro libovolný vzdělávací kurz, i kdybychom o to stáli.** Kurz musí svým zaměřením a účelem odpovídat některému zákonem upravenému akreditačnímu systému a splňovat jeho podmínky, které se průběžně mění. Běžné kurzy pro pejskaře zaměřené na výchovu a výcvik psů z tohoto důvodu akreditovat nelze. Jiná situace může být u kurzů canisterapie, protože ty mohou sloužit k dalšímu vzdělávání sociálních pracovníků, zdravotníků nebo pedagogů. Zda pro ně lze získat akreditaci, si níže rozebereme podrobněji.

Další oblastí, ve které stát akreditace využívá, jsou rekvalifikace. Jejich smyslem je pomoci lidem získat novou kvalifikaci nebo si ji rozšířit a zlepšit tak možnosti svého pracovního uplatnění. Akreditace zde slouží k posouzení, zda vzdělávací program splňuje stanovené požadavky na takovou profesní přípravu. **Jedním z jejich praktických přínosů je možnost požádat Úřad práce o úhradu kurzu.** Samotná akreditace ovšem finanční příspěvek nezaručuje — Úřad práce posuzuje také to, zda kurz konkrétnímu zájemci pomůže k pracovnímu uplatnění. To dává smysl, protože stát logicky nebude dotovat kdeco a kdekoho.[3]

Tuto možnost jsme blíže prozkoumali, a to jak z hlediska našich canisterapeutických kurzů, tak Akademie pro psí instruktory – ještě se k tomu dostaneme.

Nejen z akreditací je živo vzdělávání

Vraťme se zpět ke vzdělávání vybraných profesí, a to konkrétně k takzvanému dalšímu vzdělávání, které je pro nás nejrelevantnější: Snažit se řešit odbornou kvalitu „státních služeb“ výlučně formou akreditovaných kurzů by nebylo pro státní aparát příliš reálné ani praktické. Proces akreditace je totiž poměrně administrativně náročný. Dovedete si představit, kolik by něco takového vyžadovalo úředníků?

Stát však na průběžném celoživotním vzdělávání trvá, a proto **se do povinného dalšího vzdělávání mohou obvykle započítávat také neakreditované vzdělávací aktivity**, například odborné stáže, konference nebo některé semináře a kurzy. Konkrétní pravidla se liší podle profese.[4, 5]

Pro lepší představu, jak takové povinné vzdělávání funguje, si uveďme modelový příklad: Představme si, že zákon stanovuje pracovníkovi povinnost absolvovat každý rok minimálně 30 hodin průběžného vzdělávání. Z toho musí alespoň polovinu doložit účastí na akreditovaných kurzech. Zbývající hodiny může naplnit jinými vzdělávacími aktivitami, pro které ale mohou platit omezení. Například z dvoudenní konference se mu započítá pouze 8 hodin.

Jak akreditovat kurzy canisterapie

Nejsme jediní, kdo pořádá canisterapeutické kurzy pro laickou i odbornou veřejnost, a tak toto téma pojďme pojmout trochu více zeširoka.[7]

Pokud bychom uvažovali o rekvalifikační akreditaci MŠMT, připadala by v úvahu takzvaná čistá rekvalifikace, protože profesní kvalifikaci canisterapeuta v Národní soustavě kvalifikací nenajdeme. Není však jisté, zda MŠMT takový kurz akredituje. Bylo by nutné nejprve vyjasnit jeho konkrétní zaměření a ověřit si, zda do tohoto systému patří a splňuje jeho podmínky[8]. Formuláře a pokyny zveřejňuje MŠMT.

O této akreditaci pro naše Velké inspirativní canisterapeutické kurzy neuvažujeme. S představou, že by canisterapeutický tým pracoval s klienty osm hodin denně pět dní v týdnu, totiž nesouzníme. Obáváme se přetěžování psů a neúměrného tlaku na jejich výkony.

Pokud o canisterapeutickém kurzu budeme uvažovat jako o akreditovaném průběžném vzdělávání pro konkrétní profese, vypadá situace následovně:

- **Sociální práce a sociální služby:** Kurz může získat akreditaci MPSV pro další vzdělávání sociálních pracovníků nebo pracovníků v sociálních službách, pokud odpovídá jejich činnostem a splní podmínky akreditace. Přehled aktuálně akreditovaných kurzů nabízí katalog AKRIS.
- **Zdravotnická povolání**: Akreditace Ministerstva zdravotnictví jsou určeny pro vymezené druhy odborného vzdělávání zdravotnických pracovníků. Například certifikované kurzy slouží k získání zvláštní odborné způsobilosti pro konkrétní zdravotnické činnosti. Běžné canisterapeutické kurzy do tohoto systému nespadají. Mohou však být teoreticky využitelné při celoživotním vzdělávání zdravotníků i bez ministerské akreditace. Podrobnosti uvádí Ministerstvo zdravotnictví a § 53–54 a § 61 zákona č. 96/2004 Sb.
- **Pedagogičtí pracovníci:** Běžný canisterapeutický kurz sloužící k průběžnému vzdělávání pedagogů již akreditaci MŠMT v systému DVPP získat nemůže. Od 1. září 2023 se tyto programy neakreditují. To ovšem nebrání jejich využití při dalším vzdělávání pedagogů. Vysvětlení změny zveřejňuje MŠMT.

Je zřejmé, že jedinou akreditací pro canisterapeutické kurzy, která se nabízí, je možnost akreditace MPSV. Při případné žádosti bychom však museli doložit, jak náš kurz naplňuje potřeby dalšího vzdělávání pracovníků v sociální oblasti. O takto úzce zaměřenou akreditaci neusilujeme. Naše Velké inspirativní canisterapeutické kurzy mají za cíl poskytovat všeobecné canisterapeutické vzdělání, které umožní týmům svou specializaci si během kurzu teprve najít.

Papíry, papíry a zase ty papíry

Co samotný proces akreditace obnáší z pohledu pořadatele kurzu? Ukažme si to na příkladu rekvalifikačního kurzu akreditovaného MŠMT. Celý proces jsme si zevrubně prostudovali, protože jsme o získání této akreditace uvažovali pro naši Akademii pro psí instruktory.

1. **Zjistit, zda kurz do příslušného systému vůbec zapadá**
   Předpokládejme, že máte jasno, na jakou práci hodláte účastníky kurzu připravovat. Pokud pro ni najdete odpovídající profesní kvalifikaci v Národní soustavě kvalifikací, máte k dispozici standard, jehož požadavky musí kurz pokrýt. Pokud taková kvalifikace neexistuje, je potřeba zjistit, zda a za jakých podmínek lze kurz akreditovat jako takzvanou čistou rekvalifikaci. Vodítkem je přehled pracovních

činností a minimálních hodinových dotací MŠMT; u neobvyklého zaměření může pomoci předběžná konzultace. Podle typu programu si potom zvolíte příslušný formulář žádosti a pokyny k jeho vyplnění.

2. **Popsat, co a jak budete učit a jak absolventy přezkoušíte**
   V žádosti pak vyplníte, komu je kurz určen, jaké jsou podmínky přijetí a co má absolvent umět – to je ta snazší část. Rozepíšete témata, počet hodin teorie a praxe a podobu výuky. Nestačí tedy jen název kurzu a jeho stručný popis – bohužel (podívejte se na rozsah témat Akademie pro psí instruktory).

   Také je třeba uvést způsob zakončení kurzu. **Rekvalifikační vzdělávání se zakončuje zkouškou, jejíž podoba závisí na typu rekvalifikace.** U přípravy k profesní kvalifikaci probíhá zkouška podle standardu Národní soustavy kvalifikací před autorizovanou osobou. U takzvané čisté rekvalifikace pořádáte závěrečnou zkoušku podle schváleného programu před tříčlennou komisí. Podrobnosti najdete v pokynech MŠMT k příslušnému typu žádosti.

3. **Doložit, kdo bude učit a v jakých podmínkách**
   Součástí žádosti jsou informace o lektorech a odborném garantovi, jejich kvalifikaci a praxi. Popsat a příslušnými podklady doložit (např. nájemní smlouvou) musíte také zajištění prostor, vybavení a dalších podmínek výuky. Požadavkům státního aparátu musí odpovídat nejen obsah kurzu, ale také jeho personální a organizační zajištění.

4. **Podat žádost a zaplatit správní poplatek**
   Vyplněný formulář s přílohami odešlete ministerstvu, například datovou schránkou. U rekvalifikační akreditace MŠMT činí správní poplatek 1 000 Kč za každou pracovní činnost, pro kterou žádáte o akreditaci. Žádost můžete naštěstí podat kdykoliv. Praktické informace k podání a úhradě poplatku najdete na Portálu veřejné správy.

5. **Projít posouzením a případně žádost doplnit**
   Podání žádosti automaticky neznamená, že akreditaci získáte. Ministerstvo posoudí, zda program a jeho zajištění splňují stanovené podmínky. Pokud něco chybí nebo je nesprávně uvedeno, vyzve vás k doplnění či opravě. Zákonná lhůta pro vyřízení je 90 dnů; při přerušení řízení kvůli doplnění se ale může celková doba prodloužit. A teď ta špatná zpráva: rekvalifikační akreditace MŠMT platí pouze tři roky. Pokud chcete mít kurz akreditovaný déle, musíte včas řešit novou žádost.

6. **Po schválení dodržovat podmínky a vést dokumentaci**
   Udělením akreditace povinnosti nekončí. Výuku musíte uskutečňovat v souladu se schváleným programem, vést požadovanou dokumentaci a následně ji uchovávat pro případnou kontrolu. Při nedodržování podmínek může ministerstvo akreditaci odejmout. Pokud je kurz hrazen prostřednictvím Úřadu práce, přibývají také další administrativní povinnosti, a to před zahájením, během výuky i po jejím skončení.

7. **Vystavit příslušné doklady účastníkům**
   Samozřejmě je třeba účastníkům podle typu programu a splnění podmínek vystavit osvědčení o rekvalifikaci nebo potvrzení o účasti v akreditovaném vzdělávacím programu. Vzory těchto dokladů zveřejňuje MŠMT. Osvědčení o profesní kvalifikaci po úspěšné zkoušce NSK vydává autorizovaná osoba.

Procesem akreditace doporučujeme projít dobrovolně pouze milovníkům administrativní kancelářské práce. Ostatním doporučujeme alespoň pevné nervy. U úspěšně akreditovaných kurzů je třeba počítat s tím, že čas a práce spojené s těmito povinnostmi navíc něco stojí a mohou se promítnout do ceny kurzu. Ani papírování zkrátka není zadarmo.

Hlavní důvody, proč nejsou naše kurzy akreditované

Čas a energii chceme věnovat především výuce

Nejsme milovníci administrativní kancelářské práce. Milujeme přímou práci se psy a s jejich lidmi, a proto chceme co nejvíce energie věnovat sebevzdělávání, přípravě a organizaci kurzů a výuce. Také se domníváme, že

samotná akreditace by nevnesla do obsahu našich kurzů žádnou přidanou hodnotu a nezvýšila by jejich kvalitu. Po zvážení jejích přínosů a souvisejících povinností jsme se proto rozhodli, že o ni u našich současných kurzů usilovat nebudeme.

Chceme si zachovat volnost při tvorbě a úpravách kurzů

Zakládáme si na tom, že naše kurzy tvoříme a přizpůsobujeme na míru účastníkům. Ani dvě Akademie, ani dva Velké inspirativní canisterapeutické kurzy nejsou stejné. Neustále hledáme a objevujeme nové způsoby, jak účastníky naučit to, co je cílem.

Naše kurzy mají předem pečlivě připravené scénáře. Během výuky ale naslouchámе, vnímáme atmosféru a energii skupiny a neváháme improvizovat a průběžně scénáře přepisovat. Když je potřeba se u něčeho zastavit a věnovat tomu více pozornosti, uděláme to. Když už účastníci něco umí, můžeme na tom stavět a posunout se dál. Je-li to ku prospěchu, přidáme nové důležité téma, a to méně podstatné vyškrtneme.

V případě akreditovaných kurzů bychom museli dodržovat schválený obsah a rozsah výuky[9]. My si však chceme ponechat co největší volnost, abychom na základě zkušeností mohli kurzy neustále vylepšovat.

Naším cílem totiž není učit, ale naučit, a to je sakra rozdíl.

Akreditace je důležitá pro menšinu našich zákazníků

Doufáme, že se nám podařilo vyvrátit laickou představu, že akreditace je univerzální zárukou kvality kurzu. Uvědomujeme si sice, že pro některé účastníky našich kurzů by měla akreditace konkrétní praktický význam. Jsme však přesvědčeni, že většina našich zákazníků ji pro své vzdělávací cíle nepotřebuje.

Nepopíráme, že nabízet akreditované rekvalifikační kurzy by vypadalo cool. Tuto konkurenční výhodu ale oželíme. Věříme, že dobrá práce si své zákazníky najde, a hodláme se i nadále soustředit na budování dobrého jména značky JdeTo.

Mrzí nás ovšem, že tím nevyhovíme zájemcům, kteří by chtěli využít úhradu našich kurzů prostřednictvím Úřadu práce. Protože zastáváme názor, že peníze by neměly být na překážku sebevzdělávání, nabízíme možnost uhradit cenu formou individuálního splátkového kalendáře bez navýšení.

Pár slov na rozloučenou

Pokud jste dočetli až sem, máte náš upřímný obdiv. Zřejmě vás téma akreditací opravdu zajímalo, a tak doufáme, že jsme vám pomohli se v tom všem zorientovat.

Ať už se do akreditací svých kurzů vrhnete, nebo ne, přejeme vám mnoho sil a úspěchů.

Bližší informace odpovídající stavu k 31. říjnu 2026

1. Úředníci obcí a krajů: Od 1. ledna 2025 se již neakreditují jednotlivé programy jejich průběžného vzdělávání. Akreditace vzdělávacích institucí však zůstaly zachovány. Je tedy potřeba rozlišovat akreditaci pořadatele a akreditaci konkrétního programu. Podrobnosti a metodické pokyny Ministerstva vnitra.

2. Bezpečnostní sbory a armáda: Odborná a služební příprava probíhá podle resortních pravidel prostřednictvím vlastních vzdělávacích zařízení, kurzů a zkoušek. Tento systém je třeba odlišovat od akreditací externích kurzů dalšího vzdělávání i od akreditací vysokoškolských studijních programů. Příklady: policejní vzdělávání, Akademie Vězeňské služby a Centrum vojenské kynologie.

3. Zdravotnictví: Ministerstvo zdravotnictví akredituje vymezené druhy vzdělávání, například kvalifikační a specializační programy nebo certifikované kurzy pro nelékařské zdravotníky. Ne každá forma celoživotního vzdělávání však vyžaduje ministerskou akreditaci. U lékařů nadále funguje také systém České lékařské komory, který je třeba od ministerských akreditací odlišovat. Přehled nelékařských akreditací MZ

4. Úhrada rekvalifikace: Úřad práce rozhoduje o úhradě podle stanovených podmínek a účelnosti rekvalifikace pro konkrétního žadatele. Vedle akreditovaných programů zákon umožňuje také další režimy poskytování rekvalifikací, například školami v rámci jejich oborů. Podrobnosti na webu Úřadu práce.

5. MŠMT – průběžné vzdělávání pedagogických pracovníků: Od 1. září 2023 se programy průběžného vzdělávání pedagogických pracovníků již neakreditují. V systému dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků zůstávají akreditace pro programy vedoucí k získání kvalifikace a specializační studia. Zrušení akreditací průběžného vzdělávání tedy neznamená zrušení povinnosti pedagogů dále se vzdělávat. Podrobnosti na webu MŠMT.

6. MPSV – další vzdělávání v sociální oblasti: Zaměstnavatel má sociálním pracovníkům a pracovníkům v sociálních službách zajistit další vzdělávání zpravidla v rozsahu nejméně 48 hodin za dva po sobě jdoucí kalendářní roky. Vedle akreditovaných kurzů zákon uznává také další formy vzdělávání, například odborné stáže, školicí akce a konference. Jejich započítávání má konkrétní podmínky: u školicích akcí záleží také na pořadateli a započítává se nejvýše osm hodin ročně; stejný roční limit platí pro účast na konferencích. Nejde tedy o automatické uznávání libovolného neakreditovaného kurzu. Podrobnosti stanovují § 111 a § 116 odst. 9 zákona o sociálních službách na webu MPSV.

7. Akreditace dobrovolnické služby: Ministerstvo vnitra uděluje také akreditace vysílajícím organizacím pro konkrétní projekty dobrovolnické služby. Ty mohou zahrnovat canisterapii, ale nejde o akreditaci vzdělávacího kurzu. Podrobnosti na webu Ministerstva vnitra.

8. V minulosti již rekvalifikační akreditaci MŠMT získal například program „Canisinstruktor pro oblast rozvoje osobnosti“ společnosti SVOPAP. V databázi ministerstva je doložena mimo jiné akreditace z roku 2001. Možnost akreditovat konkrétní kurz dnes je však potřeba ověřit podle současných podmínek. Záznam v databázi MŠMT.

9. Změny akreditovaného rekvalifikačního programu: MŠMT požaduje dodržování schváleného obsahu a podmínek výuky. Podrobnosti uvádí v často kladených otázkách a v pravidlech pro hodinové dotace.